

POSUDEK OPONENTA RIGORÓZNÍ PRÁCE

Jméno rigorosanta:	Mgr. Šíp Martin
Téma práce:	Vady zájezdu
Rozsah práce:	106 stran vlastního textu/* ¹
Datum odevzdání práce:	červen 2016

1. Aktuálnost (novost) tématu

Zvolené téma lze považovat jak za nové, tak i aktuální. Zavedení tzv. vad zájezdu je totiž spojeno s rekodifikovaným soukromým právem a jak sám autor uvádí, nebyla této problematice dosud věnována systematická pozornost. Aktuálnost tématu je podtržena aktuální situací na poli cestovního ruchu, kdy vzhledem k současné bezpečnostní situaci nejsou výjimkou nejruznější mimořádné situace.

Oponentské hodnocení: Výběr tématu hodnotím na základě uvedeného kladně. Zpracování tohoto tématu je schopno osvědčit, zda si rigorozant osvojil teoretické poznatky založené na soudobém stavu vědeckého poznání, výzkumu a vývoje, na zvládnutí jejich aplikace a na rozvinutí schopností k tvůrčí činnosti.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

K problematice, kterou rigorozant zpracovává, lze čerpat z omezeného okruhu české literatury, je nutno pracovat převážně s literaturou zahraniční. To nepochybně zvyšuje náročnost práce na zpracování. Náročnost je také zvýšena tím, že je třeba pracovat se zahraniční judikaturou, když judikatura česká dosud není ve větším rozsahu k dispozici. Autor musí prokázat znalost nejen (českého) soukromého práva, konkrétně dílčí problematiky vad zájezdu a její zasazení do širšího rámce, ale také práva komunitárního, na jehož základě byla celá právní úprava koncipována.

Oponentské hodnocení: Náročnost zvládnutí těchto teoretických otázek, jakož i prokázání praktických znalostí z dané specifické oblasti, při čemž lze čerpat především z literatury, jak monografické, tak časopisecké, odpovídá požadavkům, které jsou kladeny na práce tohoto druhu.

3. Formální a systematické členění práce

Po formální stránce je práce členěna do šestnácti kapitol (včetně úvodu a závěru). Již při pohledu na obsah práce je zřejmé, že autor je s tématem mimořádně podrobně obeznámen a že byl v koncipování systematiky celé práce mimořádně precizní. Rovněž již z koncepce jednotlivých dílčích kapitol je zřejmé, že autor je dobře obeznámen se standardními právně-hermeneutickými metodami a je schopen je náležitě používat. V úvodu autor formuluje cíle práce, totiž: „*analyzovat základní instituty vad zájezdu, (...) rozebrat, jak Česká republika provedla do svého právního řádu tu část Směrnice o důsledcích porušení smlouvy, které Občanský zákoník z roku 2012 vymezil jako vady zájezdu. Druhým cílem je posouzení místa vad zájezdu v systému následků porušení smlouvy a jejich vzájemný vztah. (...) Třetím cílem je vymezení právní koncepce vad zájezdu a posouzení otázky, zda jsou v českém právu připuštěny liberační důvody z odpovědnosti pořadatele zájezdu, jak to předvídá Směrnice, či nikoliv.*“ Autor se při zpracování tématu striktně držel postupu od

¹ Počet znaků na každé straně je zjevně vyšší, než odpovídá normostraně. Vlastní text práce má 359 461 znaků, tj. práce má celkem necelých 200 normostran.

obecného k jednotlivostem. Zcela v souladu s tím v prvních kapitolách vymezuje základní pojmy (zájezd, vady zájezdu, vadné plnění, kategorizace). Těžiště práce ovšem leží v kap. páté a následujících, kde je podrobně rozpracována problematika vad zájezdu jako rozporu s důvodným očekáváním zákazníka vzhledem k nabídce, zvyklostem, ujištění pořadatele atd. (kap. 5. až 7). Jednotlivým právním (a nárokům) z vadného plnění zájezdu jsou věnovány následující kapitoly (kap. 8 až 10). Zvláštní pozornost je věnována liberačním důvodům (kap. 11). Kap. 12 a 13 věnované některým dílčím problematikám těžiště práce vhodně doplňují. Porovnání komunitární a české právní úpravy je těžištěm kap. 14. V závěru autor přehledně syntetizuje své závěry, a to zcela v souladu s vytyčenými cíli práce.

Pro úplnost je třeba dále uvést, že jednotlivé kapitoly se dále dělí na drobnější celky, při čemž systematika tohoto dělení odpovídá celkové systematické práci a rovněž vypovídá o podrobnosti zpracování celého tématu. Podrobný rozbor jednotlivých dílčích celků takto rozsáhlé práce by byl nad rámec posudku.

Oponentské hodnocení: Systematika práce sice odpovídá požadavkům, které jsou kladeny na práce tohoto druhu, a to ohledně logické stavby, hloubky zpracování tématu i použitých právně-hermeneutických metod.

4. Vyjádření k práci

Práce je podrobným a po logické stránce dobře vystavěným zpracováním zvoleného tématu. Kladně hodnotím skutečnost, že autor průběžně vyslovuje vlastní názory, které jsou vždy podepřeny náležitou argumentací (např. s. 26, 34, 46, 48, 57, 60, 67, 78, 79, 80, 82 atd.). Dále kladně hodnotím podrobnost zpracování tématu a tomu odpovídající systematické členění práce. Pozornost zaslouží rovněž práce s judikaturou zahraničních soudů, především francouzských a také s judikaturou ESD. Práce je rovněž neobvyklá svým rozsahem – 200 normostran, což rovněž svědčí o podrobnosti zpracování tématu.

O to více je na škodu, že k práci lze mít také některé výtky, především formálního charakteru. Autor bohužel ne zcela zvládl zpracování citačního aparátu. Někdy jsou nedostatky jen drobné (např. „*Havlíčková, K., Králová R., Cestovní právo, 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2015*“ – před názvem a za názvem díla není čárka, nýbrž tečka; „*Dr. Hans-Werner Eckert, Rozdělení rizika v právu organizovaného cestovního ruchu fotokopie bez data, volný překlad.*“ – zde zjevně chybí interpunkční znaménko před slovem „fotokopie“), jindy závažnější (např. „*Občanský zákoník, velký akademický komentář, K. Eliáš a kolektiv, Linde, 2008, 2. svazek*“ – pořadí jednotlivých údajů v této citaci se citační normě zcela vzpírá). Jindy chybí povinné citační údaje, což je závažný lapsus (např. na str. 16: „*Analyse comparative, directive sur les voyages à forfait (90/314), Compendium de Droit de la consommation, Hans Schulte Nölke a Leonie Meyer – Schwickerath; zdroj internet*“ uvedení přesné internetové adresy, jakož i data, kdy byla adresa navštívena, je povinným citačním údajem). Jinde autor cituje z literatury, aniž uvádí označení strany, kde se pasáž nachází (např. na str. 10, 11, 18, 33, 37, 44, 99). Rovněž lze mít formální výhrady k seznamu literatury: není zvykem do něj řadit právní předpisy – ty totiž nejsou literaturou v tom smyslu, jak je uveden v nadpisu seznamu (z tohoto důvodu autoři většinou volí např. nadpis „seznam zdrojů“ či „seznam literatury a dalších zdrojů“ apod.). Není také zřejmé, proč je v seznamu judikatury např. rozhodnutí TGI Bobigny z 21.3. 2006 uvedeno hned čtyřikrát či Rozhodnutí Paris, 16.2. 2001: D 2001. 2343 dvakrát atp. Tyto nedostatky jsou bohužel natolik časté (a některé zároveň závažné), že značně snižují celkovou hodnotu práce.

Automatická kontrola shody provedená přes systém Theses.cz generuje dokument o 12067 (!) stranách představující 300 srovnávaných dokumentů. Nakolik je v lidských silách takový dokument prostudovat v souvislosti s hodnocením práce, lze konstatovat, že v žádném ze srovnávaných dokumentů nepřesahuje míra shody 5% a zkoumané shody se týkají pouze např. názvů právních předpisů a jejich citací, či legálních definic, které z povahy věci musí být shodné, stejně, jako citace relevantní

judikatury. Na základě výsledků automatizované kontroly tedy nelze učinit závěr o tom, že by autor práce nepostupoval *lege artis*.

Hodnota je značně snížena (zbytečnými) formálními nedostatky v citačním aparátu. Nicméně po stránce obsahové práci hodnotím jako mimořádně zdařilé a podrobné zpracování tématu, kterému dosud nebyla věnována takto komplexní pozornost. Obsahová kvalita práce uvedené nedostatky násobně převyšuje, a proto práci – i přes závažnost formálních nedostatků – k obhajobě doporučuji.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Cíl práce je uveden výše. Autor tento cíl splnil.
Samostatnost při zpracování tématu	Autor při zpracování zvoleného tématu prokázal schopnost samostatné práce, a to zejména pokud jde o literaturu a judikaturu, včetně zahraniční.
Logická stavba práce	Logická stavba práce je již zhodnocena výše a lze ji hodnotit jako zdařilou.
Práce s literaturou (využití cizojazyčné literatury) včetně citací	Autor pracuje s literaturou povětšinou řádně a průběžně na ni odkazuje. Seznam použité literatury je přehledný, obsahuje však některé nedostatky (viz již výše). Ze seznamu vyplývá, že autor pracoval s více jak třiceti publikacemi, ať už monografického či časopiseckého charakteru, dále s množstvím elektronických zdrojů a především judikaturou (viz již výše). To je zcela dostačující pro požadavky kladené na práce tohoto druhu, zvláště při omezeném počtu české literatury.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Autor téma zvolené v názvu rigorózní práce zpracoval co do podrobnosti způsobem odpovídajícím požadavkům na práce tohoto druhu. Lze tedy uzavřít, že autor zvolené téma zpracoval a vyčerpал dostatečně (srov. již výše).
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Úprava práce je po formální stránce přehledná. Velikost písma i jeho rozpal je standardní, počet úhozů převyšuje průměrnou normostranu. Formální výtky jsou uvedeny již výše. Lze uzavřít, že úprava ještě odpovídá požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.
Jazyková a stylistická úroveň	Jazyková a stylistická úroveň práce je dobrá.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

6.1 Připomínky – viz výše v rámci podrobného hodnocení

6.2 Otázky k zodpovězení při obhajobě:

1) Při obhajobě se autor zaměří na první další směřování právní úpravy této problematiky, totiž na směrnici 2015/2302 – jaké hlavní změny oproti současnému stavu směrnice přináší?

Doporučení/nedoporučení k obhajobě	práce	Závěrem lze konstatovat, že předložená rigorózní práce splňuje požadavky kladené na rigorózní práce, tj. prokázat
------------------------------------	-------	--

	schopnost k samostatné tvůrčí činnosti a hlubší znalosti ze zpracovávané tematiky, a proto doporučuji její přijetí k ústní obhajobě.
--	---

V Praze dne 10. 06. 2016

JUDr. Ondřej Frinta, Ph.D.
oponent rigorózní práce